

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Hu[m]bertus, qui Græcos ad fidei unitate[m] sua sapie[n]tia reduxit. c.
XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

libris omnibus incendio condremerent: ipse Dalmaticis istud, librum Euangeliorum in manibus gestans eoram populo astitit, & secretum Columbae omnibus qui aderant prandit; quod mox tactis Euangelijs iuramento afferuit tanto à dolore mortis inventus est extraneus, quanto fuerat à falsoitate alienus. Hoc uero miraculo amul à librorum exultione desisterunt, & sancti uicini corpus anno Domini 605. die 12. Martij, iuxta Magistri tumulum sepelientes, ipsum uti sanctum uenerari coeperunt. Joannes in vita S. Gorij Papæ. Vincentius in speculo lib. 22. c. 107. Petrus in catalogo lib. 3. c. 193. & alij tam recentiores, quam ueteres.

S. H V M B E R T V S.

Qui Græcos ad fidei unitatem sua sapientia
reduxit.

scriptum est enim

*Qui conuersti fecerit peccatorem ab errore via sua,
liberabit animam eius à morte. Iacobi 5.*

Cap. XXVI.

ODEM quo S. Petrus habitu, librum apertum in manibus gestans apparet S. Humbertus, ex monacho Tullenio, ordinis S. Benedicti S.R.E. Episcopus Cardinalis Sylvat candidus; Vir enim in scripturis diuinis eruditissimus cum esset à Leone Papa IX. Constantinopolim missus, an. 1052, Constantinopolitanam cum Ecclesia Romana reconciliaret, & Grecorum haeres confutaret tanta maiestate; & uerborum facundia de fide sacro sancta corani Imperatore distinxit, ut & Michaelem Constantiopolitanum, & Leonem Aridanum Episcopos, confudere. Nicartamque Proctorum monachum in praesentia Imperatoris, & prefatorum Episcoporum librum suum, quem contra Romanam Ecclesiam conscripserat, anathematizare, & manu propria combure coegerit. Quicquid autem disputando dixie, luculentu sermonē, sub nomine Romani, & Constantiopolitanī, conscripsi duologorum more, quæ eius scripta aliquando Leoni IX. attributa exculpa

cosa sunt cum alijs eiusdem Pontificis luc ubrationibus Colonię anno 1569, in sol. cum operibus S. Leonis Papa I. Non modicam etiam nauavit operam, ut Siculos, quorum Archiepiscopus primum factus fuerat atque tam Cardinalis à paganismo ad fidem Catholice reducere t. Ut testatum reliquit Trutemi de vir ill. Ord. S. Benedicti lib. c. 89. à quo, & ea Lervus Officii in Chron. Cas. lib. 2. c. 8. 9. Plat. lib. 2. c. 2. & alijs hec desumpta sunt.

S. PETRVS IGNÆS
S. BERNARDVS,

Libertate Ecclesiae vindicata, Henricianam
hæresim propulsauit.

hic
III. XXVII.

Irrita fecit signa Diuinorum, & ariolos in furorem vertit. Isa. 44.

Cap. XXVII.

NON SUPERIORIBVS Rami folijs (diuiditur enim hic in tres ordines) S. Bernardus de Vbertis, Florentinus Monachus, Abbas, & Generalis Ordinis Vallis Vimbroſe, sub regula Diui Patris Benediti militantis, Cardinalis habitu, fuit enim eius collegij Presbyter tituli S. Chrysogoni, Arma Romanæ Ecclesie (sunt illa duæ claves, una aurea, alia argentea, catenula ante colligata, in cæruleo æquore) manibns gestantis, conseruare nescit. Missus namque à Paschale Papa I. Parmam, & Legatus per Italiam factus, ad hæresim quandam, (Henriciana illa vocabatur ab Henrico Imper. illius auctore, qui libertatem Ecclesiasticam, & Pontificiam auctoritatem everttere nitebatur) tunc inviolatissimam tollendam, munus sibi impositum strenue impletuit, & auctoritate, ac miraculis, Ecclesiae libertatem, & immunitatem egregie defendit, hæresimque exortam, si non ex toto, maiori tamen ex parte, prout potuit sustulit.

Quibus